

Sygn. akt VII U 694/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Trafisz

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2016 roku w Lublinie

sprawy A. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania A. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 3 marca 2015 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż stwierdza, że A. A. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 13 listopada 2014 roku.

Sygn. akt VII U 694/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 marca 2015 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442 z zm.) stwierdził, że A. A. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowy i wypadkowemu od dnia 13 listopada 2014 roku oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 13 listopada 2014 roku. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia organ rentowy wskazał, że przedłożona dokumentacja nie potwierdza faktu prowadzenia działalności gospodarczej, a jedynie wskazuje, że rozpoczęcie przez A. A. działalności od dnia 13 listopada 2014 roku stanowiło celowe działanie na krótko przed zgłoszeniem roszczenia o wypłatę zasiłku z ubezpieczenia chorobowego. Zakład wskazał, że wnioskodawczyni nie przedłożyła żadnej umowy zawartej w ramach prowadzenia działalności na świadczenie usług biurowych czy dokonanie rozliczenia rocznego firmy - przedłożone faktury za usługi podpisane wyłącznie przez wnioskodawczynię nie stanowią dowodów potwierdzających faktyczne wykonanie usługi, nie dokonała zakupu sprzętu biurowego o wyższej wartości, np. laptopa czy większej ilości materiałów biurowych, co wskazywałoby na planowanie prowadzenia działalności w dłuższym okresie czasu – zakupiona jedna ryza papieru, zszywacz, zszywki, segregatory itp. W równym stopniu może służyć do wykorzystania przy działalności, jak też na własny użytek oraz nie zatrudniła na czas nieświadczenia pracy w związku z chorobą innej osoby. Zakład nadto wskazał, że nie jest zasadny argument, iż rezygnacja z zatrudnienia i otwarcie działalności związane było z chęcią uniknięcia wyjazdów w teren, skoro usługi świadczone przez wnioskodawczynię były wykonywane w

siedzibach kontrahentów, co również wiązało się z koniecznością dojazdów do klienta. Wskazane okoliczności w ocenie organu rentowego usprawiedliwiały wniosek o tym, że podejmowane przez A. A. czynności, tj. zgłoszenie do CEIDG rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej od dnia 13 listopada 2014 roku miały na celu jedynie skonstruowanie okoliczności i wytworzenie dokumentów potwierdzających prowadzenie działalności, a co za tym idzie uzyskanie prawa do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego od wysokiej podstawy wymiaru składek (decyzja – k. 31 – 33v. akt rentowych).

W odwołaniu A. A. nie zgodziła się z rozstrzygnięciem organu rentowego. Odnosząc się do argumentacji Zakładu podniosła, że w związku z rozpoczęciem prowadzenia działalności dokonała zakupu potrzebnych i najpilniejszych materiałów biurowych jednocześnie podkreślając brak potrzeby dokonywania takich zakupów na cały rok. Nadto wskazała, że nie było potrzeby zakupu komputera oraz urządzenia wielofunkcyjnego z uwagi na ich posiadanie jeszcze przed datą rozpoczęcia działalności. Odnosząc się do okoliczności niepodpisania faktur przed odbiorców usług wskazała na obowiązujące w tym zakresie przepisy, z których nie wynika taki wymóg. W dalszej części podniosła, że umowy na wykonywane przez nią zlecenia były ustne. Co do okoliczności związanych z rezygnacją z pracy na podstawie umowy o pracę wskazała, że wyjazdy do klientów w ramach działalności były sporadyczne i na krótsze odległości, a przez to mniej uciążliwe. Natomiast większość czynności wykonywała w miejscu prowadzenia działalności. Natomiast odnosząc się do niezatrudnienia pracownika w czasie jej choroby i nieświadczenia usług, podniosła, że przyczyną uniemożliwiającą przeszkolenie i wdrożenie takiej osoby było niezaplanowanie choroby i zwolnienia lekarskiego (odwołanie – k. 2 – 4 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podnosząc argumenty, które legły u podstaw zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 12 – 13v. a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 25 września 2015 roku odwołująca wnosila o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowy i wypadkowemu od dnia 13 listopada 2014 roku oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 13 listopada 2014 roku. W treści pisma podniosła szereg zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego oraz zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 2 i art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej poprzez wadliwą wykładnię i przyjęcie, że w sytuacji odwołującej nie doszło do ziszczenia się przesłanek ustawowych warunkujących uznanie działalności za działalność gospodarczą (pismo – k. 22 – 28 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

A. A. legitymuje się wykształceniem wyższym inżynierskim w zakresie ogrodnictwa o specjalności produkcji ogrodniczej i zielarskiej. Z dniem (...)roku ukończyła dwusemestralne studia podyplomowe w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.

W okresie od dnia 4 stycznia 2011 roku do dnia 12 listopada 2014 roku ubezpieczona była zatrudniona na podstawie stosunku pracy przez D. S., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...). W czasie zatrudnienia zajmowała stanowiska konsultanta ds. szkoleń, specjalisty ds. szkoleń oraz kierownika biura. Rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron z dniem 12 listopada 2014 roku było powodowane po stronie ubezpieczonej chęcią zmniejszenia stresu wynikającego z zatrudnienia na kierowniczym stanowisku i związana z tym odpowiedzialnością za koordynację pracy dziesięciu osób, zatrudnionych przez D. S..

Od dnia 13 listopada 2014 roku A. A. figuruje w Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność, której przedmiotem jest działalność usługowa związana z administracyjną obsługą biura. Od dnia zarejestrowania działalności skarżąca nosiła się z zamiarem rozszerzenia jej przedmiotu o szkolenia, co miało być poprzedzone analizą rynku pod kontem ewentualnego zainteresowania na tego typu usługi, czego jednak przed dniem 19 grudnia 2014 roku ubezpieczona nie zrobiła. Jako miejsce prowadzenia działalności wskazała lokal przy ul. (...) w L., w którym mieści się mieszkanie ubezpieczonej i jej męża, w którym ma

wydzielony pokój z dokumentacją biurową oraz w którym znajdują się też urządzenia w postaci laptopa i urządzenia wielofunkcyjnego.

Z tytułu prowadzenia wskazanej pozarolniczej działalności gospodarczej ubezpieczona dokonała zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego na druku ZUS ZUA od dnia 13 listopada 2014 roku z kodem tytułu ubezpieczenia (...), tj. jako osoba prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek ogłoszonego na dany rok kalendarzowy, wskazując w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA za miesiąc listopada 2014 roku podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 5.400,00 złotych, a za miesiąc grudzień 2014 roku podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 5.225,81 złotych.

Po dniu rejestracji działalności w rejestrze ubezpieczona dokonała zakupu szeregu materiałów biurowych. Natomiast sprzęt wykorzystywany przy prowadzeniu działalności w postaci laptopa A (...) oraz urządzenia wielofunkcyjnego (...) (...), ubezpieczona nabyła przed dniem 13 listopada 2014 roku, tj. odpowiednio w dniu 8 września 2008 roku oraz w dniu 3 października 2014 roku.

W celu pozyskania kontrahentów ubezpieczona stworzyła bazę podmiotów zainteresowanych usługami biurowymi, z których przedstawicielami kontaktowała się telefonicznie. W sytuacji zainteresowania usługami skarżąca spotykała się ubezpieczona z przedstawicielem danego podmiotu, przedstawiając ofertę, która dostosowywała do potrzeb indywidualnego kontrahenta. W ten sposób nawiązała współpracę z M. Z., K. R., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...), Z. B., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Biuro Usług (...) oraz M. C., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...).

Pierwszym kontrahentem ubezpieczonej został K. R., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w zakresie projektowania specjalistycznego i doradztwa oraz serwisu maszyn produkcyjnych. Wskazany przedsiębiorca nie był zainteresowany usługami biurowymi. Był zainteresowany stworzeniem przez skarżącą bazy podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji wydmuchowej butelek. Ubezpieczona i K. R. uzgodnili, że tworzona baza ma zawierać dane dotyczące nazwy podmiotu, kontaktu, posiadanych przez podmiot maszyn oraz zainteresowania współpracą. Praca skarżącej w związku z tworzeniem bazy polegała na wyszukiwaniu w internecie podmiotów zajmujących się produkcją wydmuchową butelek, gromadzeniu danych kontaktowych, telefonicznych, ustaleniu czy dane podmioty posiadają maszyny serwisowane przez K. R. i czy już w tym zakresie współpracują z innymi podmiotami oraz czy są zainteresowane podjęciem współpracy w tym zakresie. Co do tych okoliczności oraz wysokości wynagrodzenia, które zostało określone na kwotę 1.200,00 złotych, strony zawarły ustne porozumienie. Wskazane czynności skarżąca wykonywała w okresie od dnia 15 listopada 2014 roku do dnia 25 listopada 2014 roku. W tym dniu przygotowaną bazę danych w postaci kilku stron opracowania w wersji elektronicznej przekazała K. R. oraz wystawiła fakturę na umówioną kwotę 1.200,00 złotych. K. R. dokonał zapłaty wynagrodzenia w dniu 28 listopada 2014 roku.

Kolejnym kontrahentem ubezpieczonej został M. Z., prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży części samochodowych w miejscowości B.. Ubezpieczona zajmowała się porządkowaniem dokumentów związanych ze składanymi przez klientów zamówieniami, wyszukiwaniem z już istniejącej bazy kontrahentów tych najczęściej dokonujących zamówień, obsługą poczty elektronicznej, tworzeniem ofert handlowych, przyjmowaniem zamówień na wysyłkę części oraz pomagała w wysyłce tych części. Opisane prace wykonywała zarówno w miejscu prowadzenia działalności, tj. w mieszkaniu przy ul. (...) w L. oraz w D. (...)w okresie od około 18 listopada 2014 roku do końca tego miesiąca. Co do okoliczności dotyczących zakresu obowiązków, wysokości wynagrodzenia, które zostało określone na kwotę 1.800,00 złotych oraz czasu współpracy, ustalonego do końca listopada 2014 roku, strony zawarły ustne porozumienie. W dniu 28 listopada 2014 roku ubezpieczona wystawiła fakturę na umówioną kwotę 1.800,00 złotych, którą M. Z. wypłacił gotówką w tym samym dniu. W związku z pozytywnie układającą się współpracą skarżąca i M. Z. zawarli kolejne ustne porozumienie co do jej kontynuowania w grudniu 2014 roku, w ramach którego strony ustaliły wysokość wynagrodzenia na kwotę 2.400,00 złotych. W związku z jego realizacją ubezpieczona wykonywała wyżej opisane czynności do dnia 18 grudnia 2014 roku, z powodu zaistnienia od dnia 19 grudnia 2014 roku stanu

niezdolności do pracy skarżącej. Z tytułu wykonanej pracy w dniu 16 grudnia 2014 roku M. Z. wypłacił gotówką ubezpieczonej umówione wynagrodzenie, zmniejszone wolą stron porozumienia do kwoty 1.900,00 złotych.

Kolejnym kontrahentem ubezpieczonej był Z. B., prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą Biuro Usług (...). Skarżąca skontaktowała się z nim pod koniec listopada 2014 roku, proponując usługi w zakresie rozliczeń, usług biurowych i księgowych. Przedsiębiorca nie był zainteresowany usługami biurowymi, natomiast jego zainteresowanie dotyczyło rozliczenia podatku za 2014 rok, co było podyktowane okresowym zwiększeniem obowiązków związanych z prowadzoną działalnością oraz zamiarem sprawdzenia ewentualnych błędów w prowadzeniu dokumentów. W wyniku tego ubezpieczona i przedsiębiorca ustnie umówili się że skarżąca przyjedzie po odbiór dokumentacji na początku grudnia 2014 roku, co miało miejsce. Następnie przedsiębiorca dostarczył ubezpieczonej jeszcze jeden rachunek. Umówione rozliczenie przy wykorzystaniu programu i wprowadzaniu faktur skarżąca wykonała do dnia 17 grudnia 2014 roku, w tym dniu otrzymując w gotówce umówione wynagrodzenie w wysokości 1.200,00 złotych.

W grudniu 2014 roku ubezpieczona nawiązała również współpracę z M. C., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...), której przedmiot obejmował stworzenie przez skarżącą bazy klientów zainteresowanych organizacją imprez okolicznościowych w lokalu przedsiębiorcy, za wynagrodzeniem w wysokości 300 złotych. Jednakże w związku z niezdolnością do pracy ubezpieczonej od dnia 19 grudnia 2014 roku porozumienie nie zostało realizowane.

W okresie od dnia 13 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej ubezpieczona uzyskała dochód w wysokości 2.879,50 złotych. Natomiast w okresie od dnia 1 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2014 roku w wysokości 2.974,70 złotych.

W trakcie wizyty u lekarza ginekologa w dniu 18 grudnia 2014 roku ubezpieczona dowiedziała się, że może dotyczyć jej ciąży okoliczność przedwczesnego porodu. W związku z tą wiadomością zarejestrowała wizytę u lekarza prowadzącego ciążę, tj. lek. med. J. S., który w dniu 19 grudnia 2014 roku stwierdził, że stan zdrowia skarżącej uniemożliwia dalszą pracę. W okresie od dnia 19 grudnia 2014 roku do dnia 15 czerwca 2015 roku ubezpieczona nie wykonywała żadnych czynności związanych z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej. W ramach wskazanego okresu od dnia 16 kwietnia 2015 roku do dnia 21 kwietnia 2015 roku, od dnia 24 kwietnia 2015 roku do dnia 4 maja 2015 roku oraz od dnia 21 maja 2015 roku do dnia 25 maja 2015 roku ubezpieczona była hospitalizowana na oddziale położniczym z oddziałem patologii ciąży. Natomiast w dniu (...) urodziła dziecko. W okresie od dnia (...) skarżąca nie głośiła wniosku o zawieszenie prowadzenia działalności.

Pierwszą czynności po porodzie w związku z działalnością ubezpieczoną podjęła przez pełnomocnika, męża, w dniu 16 czerwca 2014 roku, poprzez złożenie w Urzędzie Gminy Miasta L. wniosku o rozszerzenie przedmiotu działalności o usługi w zakresie szkoleń oraz o zmianę firmy prowadzonej działalności na (...).

Następnie w dniu 3 lipca 2015 roku ubezpieczona zwróciła się do Urzędu Dozoru Technicznego Akademii (...) o udostępnienie programów nauczania dla operatorów wózków jezdniowych z napędem silnikowym typu naładowne, unoszące, podnośnikowe, ciągnikowe oraz specjalizowane w zakresie programu uzupełniającego i podstawowego, w tym wózków z operatorem podnoszącym wraz z ładunkiem i wózków z wysięgnikiem oraz bezpiecznej wymiany butli gazowej. Wskazane programy zostały udostępnione przez Urząd w dniu 15 lipca 2015 roku.

Po dniu 16 czerwca 2014 roku ubezpieczona w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej przeprowadziła następujące szkolenia: dla operatorów kombajnów zbożowych w dniu 22 czerwca 2015 roku, w ramach którego przeszkoliła S. S. za wynagrodzeniem 300 złotych, z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy wraz z opracowaniem ryzyka zawodowego w dniu 24 sierpnia 2015 roku, w ramach którego przeszkoliła dwóch pracowników zatrudnionych przez K. R., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), dla operatorów wózków jezdniowych w dniu 23 września 2014 roku oraz w dniu 26 września 2015 roku, w ramach których przeszkoliła w zakresie teoretycznym, odpowiednio 14 i 22 osoby, za wynagrodzeniem 250 i 300 złotych oraz dla operatorów kombajnów zbożowych i samobieżnej siewkarni polowej w zakresie teoretycznym i praktycznym w dniu 22 września 2014 roku oraz w dniu 25 września 2014 roku, w ramach których przeszkoliła odpowiednio 5 i 6 osób

za wynagrodzeniem po 300 złotych za każde. Wskazane szkolenia odbywały się w lokalach należących do szkół, na udostępnienie których skarżąca zawierała ustne porozumienia. Natomiast jedno ze szkoleń dla jednej osoby odbyło się w mieszkaniu ubezpieczonej.

Ubezpieczona postanowiła zainwestować w promocję działalności. W związku z tym w dniu 24 sierpnia 2015 roku oraz w dniu 8 września 2015 roku dokonała zakupu 40000 ulotek reklamowych na łączną kwotę 1.150,00 złotych, które były kolportowane do potencjalnych kontrahentów przez Poczta Polską. W ramach rozwoju prowadzonej działalności dokonała również zakupu samochodu osobowego marki N. w dniu 28 lipca 2015 roku.

(wydruk z CEIDG – k. 5 a.r.; uzasadnienie decyzji – k. 31v. a.r.; potwierdzenie przelewu – k. 10 a.s.; wydruk CEIDG – k. 33 a.s.; faktury za wykonane usługi – k. 34, 36, 40 – 42, 65, 70, 109 – 112 a.s.; faktury zakupowe – k. 8, 9, 39, 43 – 45, 61, 64, 66 – 69, 71 – 73, 75 – 76, 90 – 100 a.s.; raporty wspomagające wyliczenie zaliczki miesięcznej na podatek dochodowy – k. 46, 51 a.s.; podsumowanie księgi przychodów i rozchodów – k. 48, 53 – 54 a.s.; podatkowa księga przychodów i rozchodów – k. 49 – 50, 55 – 56 a.s.; zaświadczenia o udostępnieniu programów nauczania – k. 57 – 58 a.s.; pismo ws. wydania programów nauczania – k. 59 – 60 a.s.; księga przychodów i rozchodów – k. 83 – 89, 101 – 104 a.s.; potwierdzenie złożenia wniosku – k. 80 a.s.; wniosek – k. 81 – 82 a.s.; listy obecności – k. 117 – 123 a.s.; świadectwo pracy – k. 3 część C akt osobowych – k. 131 a.s.; dokumentacja medyczna – k. 133 – 134, 145 – 147v. a.s.; kopia dyplomu ukończenia studiów – k. 148 a.s.; kopia dyplomu ukończenia studiów podyplomowych – k. 149 a.s.; zeznania A. A. – k. 124v. – 127, 156 – 156v. a.s.; zeznania świadka K. R. – k. 153v. – 154v. a.s.; zeznania świadka Z. B. – k. 154v. – 155 a.s.; zeznania świadka D. S. – k. 155 – 155v. a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów. Ich autentyczność w toku procesu nie była kwestionowana przez strony. Ich forma oraz treść nie wzbudziła ponadto wątpliwości co do ich autentyczności z urzędu, wobec czego zostały one uznane za wiarygodne w całości i jako takie stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach faktycznych w sprawie. Nadto Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o wyjaśnienia i zeznania ubezpieczonej oraz powołanych świadków K. R., Z. B. oraz D. S., którym dał wiarę w całości. Ich zeznania są logiczne oraz korelują z treścią dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy i aktach organu rentowego. Nadto organ rentowy nie podniósł żadnych okoliczności, które poddawałby w wątpliwość zeznania świadków i ubezpieczonej. Również Sąd nie stwierdził podstaw do kwestionowania ich wiarygodności w zakresie dokonanych ustaleń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. A. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Istota sporu w rozpoznawanej sprawie, biorąc pod uwagę treść zaskarżonej decyzji i odwołania, sprowadza się do oceny czy prowadzona przez skarżącą w związku z wpisem do Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej z dnia 13 listopada 2014 roku, pozarolnicza działalność gospodarcza, której przedmiotem jest działalność usługowa związana z administracyjną obsługą biur oraz usługi w szkoleniowe, stanowi tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Sytuację prawną A. A. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą należy oceniać na gruncie art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 oraz art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 121 ze zm.) – zwaną w dalszej części ustawą systemową.

Przepis art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy systemowej za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Natomiast przepis art. 13 pkt 4 ustawy systemowej stanowi zaś, że osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej

działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Z powołanych przepisów wynika, że na gruncie ustawy systemowej nie zostało zdefiniowane pojęcie cech konstytutywnych działalności pozarolniczej. Istnieje jedynie odesłanie do jej prowadzenia na podstawie przepisów o działalności gospodarczej. Źródłem wskazanych przepisów jest ustawa z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 584 ze zm.), a konkretnie art. 2, zgodnie z którym za działalność gospodarczą należy rozumieć zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. W orzecznictwie wypracowany został katalog cech, determinantów, które muszą zaistnieć w danych okolicznościach faktycznych aby uprawniona była ocena określonej aktywności osoby fizycznej jako działalności gospodarczej, stanowiącej tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi. Za definiujące taką działalność uznaje się cechy takie jak profesjonalność, samodzielność, cel zarobkowy, podporządkowanie regułom opłacalności i zysku (lub zasadzie racjonalnego gospodarowania), trwałość prowadzenia, wykonywanie w sposób zorganizowany i przede wszystkim uczestniczenie w obrocie gospodarczym. Właściwości cechujące działalność gospodarczą, które powinny występować łącznie, to działanie stałe, nieamatorskie i nieokazjonalne, z elementem organizacji i planowania oraz zawodowości rozumianej jako fachowość, znajomość rzeczy oraz specjalizacja (uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1991 roku, sygn. III CZP 40/91, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1991 roku, sygn. III CZP 117/91 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2005 roku, sygn. III CZP 88/04).

Wskazać nadto należy, że wykonywanie działalności gospodarczej, a w konsekwencji określenie granic czasowych przymusu ubezpieczenia, jest obecnie pojmowane formalnie, co oznacza, że istnienie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza wprawdzie o faktycznym prowadzeniu tej działalności, ale prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 stycznia 2013 roku, III AUa 685/12; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2011 roku, III UK 43/11).

W świetle powołanych przepisów oraz poglądów orzecznictwa należy uznać, że rozstrzygnięcie w sprawie było uzależnione od ustalenia, czy A. A. faktycznie prowadziła działalność gospodarczą. Należy też wskazać, że skoro w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej znajduje się wpis o prowadzeniu przez odwołującą działalność gospodarczej, to na organie rentowym spoczywał ciężar wykazania, że skarżąca nie prowadziła faktycznie działalności i w związku z tym nie podlegała ubezpieczeniom jako osoba prowadząca działalność.

W ocenie Sądu organ rentowy nie wykazał powyższego, zaś zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że A. A. faktycznie prowadziła działalność gospodarczą. Dokonując takiej oceny Sąd miał na uwadze rodzaj czynności wykonywanych przez odwołującą, ich częstotliwość oraz ich wykonywanie w sposób ciągły. Ustalony stan faktyczny wskazuje, że wymagane prowadzenie miało miejsce w sposób ciągły oraz zorganizowany. Jak bowiem ustalono skarżąca w okresie od dnia 13 listopada 2014 roku do dnia 18 grudnia 2014 roku prowadziła działalność gospodarczą w ramach której świadczyła usługi na rzecz K. R., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w zakresie projektowania specjalistycznego i doradztwa oraz serwisu maszyn produkcyjnych, poprzez stworzenie bazy podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji wydmuchowej butelek, na rzecz M. Z., prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży części samochodowych, gdzie skarżąca zajmowała się porządkowaniem dokumentów związanych ze składanymi przez klientów zamówieniami, wyszukiwaniem z już istniejącej bazy kontrahentów tych najczęściej dokonujących zamówień, obsługą poczty elektronicznej, tworzeniem ofert handlowych, przyjmowaniem zamówień na wysyłkę części oraz pomagała w wysyłce tych części oraz na rzecz Z. B., prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą Biuro Usług (...) w zakresie rozliczenia podatku za 2014 rok. Za wszystkie wskazane usługi ubezpieczona otrzymała wynagrodzenie.

Natomiast, jak ustalono, po okresie niezdolności do pracy i urodzeniu dziecka ubezpieczona rozszerzyła zakres przedmiotu działalności gospodarczej o świadczenie usług w zakresie szkoleń, które faktycznie świadczyła. I tak po dniu (...) roku ubezpieczona w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej przeprowadziła szkolenie

dla operatorów kombajnów zbożowych w dniu 22 czerwca 2015 roku, w ramach którego przeszkoliła S. S. za wynagrodzeniem 300 złotych, z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy wraz z opracowaniem ryzyka zawodowego w dniu 24 sierpnia 2015 roku, w ramach którego przeszkoliła dwóch pracowników zatrudnionych przez K. R., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), dla operatorów wózków jezdniowych w dniu 23 września 2014 roku oraz w dniu 26 września 2015 roku, w ramach których przeszkoliła w zakresie teoretycznym, odpowiednio 14 i 22 osoby, za wynagrodzeniem 250 i 300 złotych oraz dla operatorów kombajnów zbożowych i samobieżnej siewkarni polowej w zakresie teoretycznym i praktycznym w dniu 22 września 2014 roku oraz w dniu 25 września 2014 roku, w ramach których przeszkoliła odpowiednio 5 i 6 osób za wynagrodzeniem po 300 złotych za każde.

Istotnego znaczenia dla oceny aktywności skarżącej jako kwalifikującej się jako działalność gospodarcza, stanowiąca tytuł do ubezpieczeń społecznych, zdaniem Sądu, ma okoliczność, iż ubezpieczona postanowiła zainwestować w promocję działalności. Jak bowiem ustalono w dniu 24 sierpnia 2015 roku oraz w dniu 8 września 2015 roku dokonała zakupu 40000 ulotek reklamowych na łączną kwotę 1.150,00 złotych, które były kolportowane do potencjalnych kontrahentów przez Poczta Polska. W ramach rozwoju prowadzonej działalności dokonała również zakupu samochodu osobowego marki N. w dniu 28 lipca 2015 roku. Wskazane okoliczności świadczą o faktycznym zamiarze zaistnienia i pozostania w obrocie.

Poczynione w sprawie ustalenia w sposób nie budzący wątpliwości pozwalają na przyjęcie wniosku o tym, że wskazane wyżej cechy prowadzona przez skarżącą działalność w sposób łączny wykazuje.

Podsumowując powyższe rozważania należy, zdaniem Sądu, uznać, iż skoro A. A. faktycznie prowadziła działalność gospodarczą, to zostały spełnione przesłanki warunkujące objęciem jej ubezpieczeniem jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą, wymagane przez przepis art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 8 ust. 6 pkt 1 i art. 13 pkt 4 ustawy systemowej. Zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 3 marca 2015 roku należało uznać za błędną.

Na marginesie należy wskazać, że dokonując ustaleń w sprawie oraz oceny żądania odwołania Sąd miała na względzie, że jeżeli osoba prowadząca działalność gospodarczą, w rozpoznawanym przypadku ubezpieczona, zadeklaruje - za miesiące poprzedzające miesiąc powstania prawa do zasiłku - wyższą niż minimalna podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, to w podstawie wymiaru zasiłku organ rentowy powinien uwzględnić kwoty zadeklarowane. Zgodnie bowiem z wyrażonym przez Sąd Najwyższy poglądem Zakład nie jest bowiem uprawniony do kwestionowania kwoty zadeklarowanej przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli mieści się ona w granicach określonych ustawą systemową, co wynika z braku przepisów uprawniających organ rentowy do podważania podstawy wymiaru składek (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2010 roku w składzie 7 sędziów, sygn. akt II UZP 1/10).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji stwierdzając, że A. A. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowy i wypadkowemu od dnia 13 listopada 2014 roku oraz dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 13 listopada 2014 roku.